

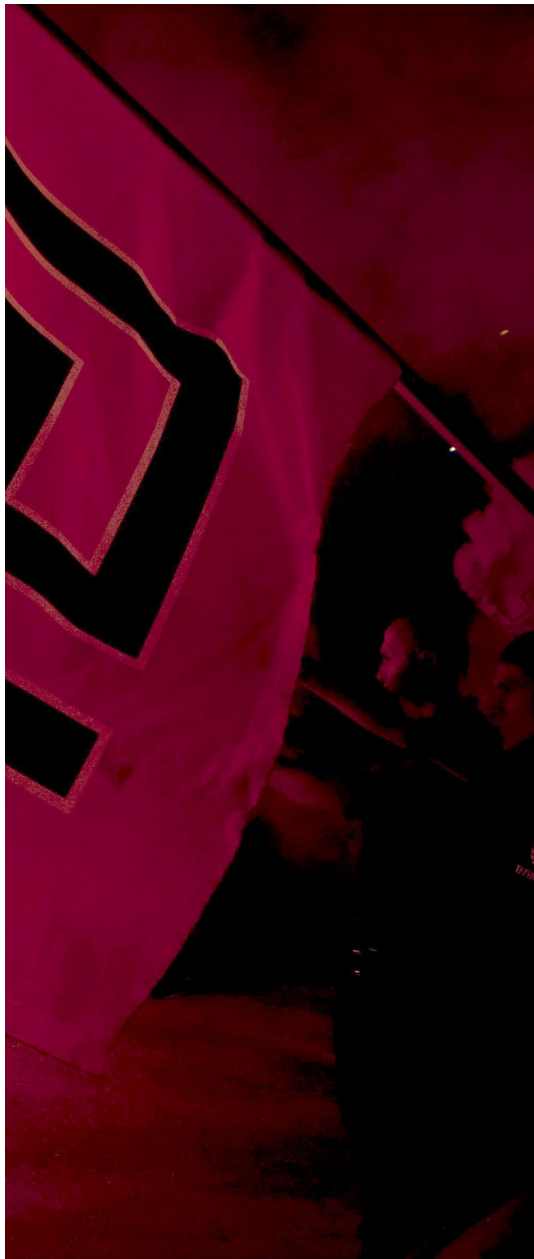

Partidaris d'Alba Daurada. Enlloc més a Europa cap grup d'extrema dreta no està traient tant de profit a la crisi financera com a Grècia.

Com l'Alemanya dels anys trenta

Atenes és el lloc d'Europa on els neonazis i els extremistes de dretes s'estan aprofitant més de la crisi financera. Mentre atemoreixen el país amb la violència, la policia es retira i els fiscals tenen les mans lligades.

Una llum tènica inundava el Teatre Municipal del Pireu. Una combinació de focus grosos i de torxes vermelles il·luminava la façana neoclàssica de l'edifici que ara servia de teló de fons d'un espectacle macabre: 1.000 neonazis, com a mínim, i partidaris seus participaven en una manifesta-

ció i feien onejar banderes vermelles amb un símbol en forma d'esvàstica des de les escales de l'edifici.

El partit d'extrema dreta Chryski Avgi, o Alba Daurada, va convocar aquesta manifestació un dijous de febrer per fer una altra demostració de força i protestar per un incendi que algú havia provocat a la seva seu local.

Envoltat d'un grup d'homes forçuts, el líder del partit, Nikos Michaloliakos, de 55 anys, va cridar: "Ningú no ens pot aturar, ni les bombes ni tota la vostra porqueria. Triomfarem!". Els qui l'escoltaven, molts amagats sota caputxes negres, van contestar amb un eixor-

dador "Zito! Zito!". Aquestes paraules literalment signifiquen alguna cosa semblant a "Llarga vida!", però el seu efecte és com el de "Heil!" i és per això que es diu. Molts també van aixecar el braç dret mentre la policia restava en un segon pla. Llavors, els extremistes de dretes van agafar les seves torxes i van iniciar una marxa pel centre d'aquesta ciutat portuària. Els estrangers i qualsevol persona jove vestida amb roba alternativa ja s'havien assegurat de deixar els carrers lliures abans que arribessin. El perill s'ensumava en l'aire.

Els radicals de dretes escampen la por i el terror per Grècia des de fa mesos. Com més empitjora la crisi i les retallades imposades pels creditors europeus, més augmenta la por al carrer. S'ataca els estrangers, es persegueix els homosexuals i s'assalta els d'esquerres. Alguns han estat colpejats fins a la mort. Hi ha parts d'Atenes on els refugiats i les minories ja no s'atreveixen a anar sols de nit i carrers on mai no hi ha ningú. Els comerciants estrangers han hagut de tancar el negoci mentre que periodistes i polítics que denunciaven la situació reben amenaces o pallisses.

Ta Nea, un dels principals diaris grecs, ha qualificat les condicions que es viuen a Grècia de similars a les de l'Alemanya de Weimar. Vassiliki Georgiadou, un professor de ciències polítiques a Atenes, també ho descriu com "una atmosfera hostil com la dels anys trenta a Alemanya contra els jueus i els seus negocis."

Fa només quatre anys, el partit Alba Daurada va aconseguir només el 0,29% dels vots en les eleccions parlamentàries d'octubre. Tanmateix, tant en les eleccions anticipades de maig passat, com en les noves eleccions al juny, de cop i volta el partit d'extrema dreta va obtenir gairebé el 7% dels vots i es va assegurar 18 escons al Parlament del país.

Les enquestes ara mostren que el partit té entre el 10% i el 12% del suport dels votants. Si tenim en compte els altres dos partits nacionalistes de dretes, el bloc extremista arriba a obtenir al voltant del 20% dels vots. Atenes és el lloc d'Europa on els neonazis i els extremistes de dretes s'estan aprofitant més de la crisi financera.

Ara aquests extremistes posen en pràctica el que abans només predicaven.

Violència als carrers. El 2005, la publicació mensual *Le Monde Diplomatique* deia que Michaloliakos, el líder del partit, havia advertit: "Quan siguem forts, no tindrem pietat. Ja no serà democràtic".

En aquell moment la gent es va burlar de les declaracions de Michaloliakos, però ara el partit i els seus seguidors estan demostrant als carrers d'Atenes com de serioses són les amenaces. En alguns barris del centre de la ciutat on viuen molts exiliats i refugiats, petites bandes d'extremistes que es fan dir "tropes d'assalt" –fent al·lusió a l'organització paramilitar nazi Sturmabteilung (SA), més coneguda com "camises marrons"– recorren els carrers a peu o en moto, ataquen els estrangers i els d'esquerres i els apallissen fins que acaben a l'hospital. Fan servir porres, bats de beisbol, ganivets i, en alguns casos, fins i tot pistoles.

Organitzacions de drets humans han gravat centenars d'atacs com aquests i cada vegada n'hi ha més. Aquests atacs són "sistemàtics i organitzats" en la seva execució i indiscutiblement "motivats per la raça", segons la conclusió a què van arribar l'estiu passat 19 organitzacions d'ajuda que treballen amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats. Des de llavors la situació només ha empitjorat.

Moltes víctimes d'aquesta violència ja no van a la policia, que es diu que simpatitza amb els extremistes. En col·legis electorals específicament designats per la policia, l'Alba Daurada va obtenir fins al 23,7% del vot.

Víctimes d'atacs expliquen històries d'agents de policia que estaven més interessats a comprovar els seus permisos de residència que a buscar els atacants, o que simplement els feien fora de comissaria. Testimonis oculars també informen de l'existència de col·laboració oberta. Un exemple va tenir lloc l'octubre passat davant del Teatre Hytirio d'Atenes quan tres membres del parlament que representaven l'Alba Daurada van fer que una banda de vàndals interrompés una obra de teatre. Quan Christos Pappas, un dels parlamentaris, va entrar al bus de la policia per alliberar un dels homes arrestats, els agents no van fer res per impedir-ho.

"La policia ja no és una organització independent", diu Dimitris Kyriazidis,

Michaloliakos: “Quan siguem forts, no mostrarem pietat de cap mena. No serà democràtic”. Als carrers d’Atenes els seus partidaris s’encarreguen de demostrar que no eren vanes amenaces.

un membre del Parlament per Nova Democràcia (ND), el partit conservador que governa. Kyriazidis era un agent de policia i el cofundador del sindicat de policia. Critica la incapacitat del govern d’iniciar processos penals per aquests casos i ho considera “incomplir la democràcia”.

Oficialment, l’Alba Daurada nega qualsevol responsabilitat o participació en aquests incidents. Tanmateix, en molts casos, els membres són al rovell de l’ou. En el port de Rafina, per exemple, parlamentaris de l’Alba Daurada van dirigir grups que arrasaven mercats locals, apallissaven els comerciants estrangers i els destruïen les paradetes.

El parlamentari nazi Georgis Germenis després ho va descriure com “fer un passeig” i, hi va afegir, “després vam fer el que ha de fer l’Alba Daurada”. El seu company de partit Kostas Barbarousis va deixar anar: “Vam restaurar l’ordre”.

També hi ha el portaveu i principal ideòleg de l’Alba Daurada, Ilias Kasiadiaris, que en ple programa de televisió va donar una bufetada a un membre comunista del Parlament i va tirar un vas d’aigua a la cara d’un polític d’esquerres.

L’estiu passat, la policia grega es va enfrontar a una banda de motociclistes vestits de negre que havien apallissat diversos estrangers i els van deixar greument ferits. Entre els arrestats hi havia la filla del líder del

partit, Michaloliakos. A més, quan la policia va escorcollar el domicili d’un sospitós d’haver apunyalat un home pakistanès a Atenes, s’hi va trobar una quantitat immensa de propaganda de l’Alba Daurada. Kyriazidis, l’ex-cap del sindicat de policia i parlamentari de l’ND, ha qualificat l’Alba Daurada de “colla d’assassins”.

Els extremistes són brutals i despietats. Fa poc que han començat a atacar hospitals per fer-ne fora les infermeres “il·legals” i els pacients estrangers. Membres joves del grup també han començat a formar bandes a les escoles i a atemorir els mestres.

Lligams amb els neonazis alemanys. Dels 18 membres que el partit té al Parlament, n’hi ha 17 actualment sotmesos a processos per a revocar la seva immunitat parlamentària. Les peticions ja han estat concedides, com a mínim, per a cinc d’aquests casos. Evangelos Venizelos, líder del partit socialista PASOK i ex-vice-primer ministre, preferiria prohibir directament el partit neonazi.

Tot i això, els líders de l’Alba Daurada no estan especialment preocupats. Se senten encoratjats pels bons resultats en les enquestes i avalats per l’efecte que han tingut les seves tàctiques d’intimidació. En l’única conferència de premsa que ha fet el partit fins ara el vespre de les eleccions parlamentàries, es van donar ordres als periodistes i

als càmeres: “Aixequen-vos! Volem respecte! Qui no s’aixequi ja se’n pot anar!”. Els representants dels mitjans de comunicació van obeir.

Encara va sorprendre més quan el líder del partit, Michaloliakos, va aparèixer l’1 de febrer i li van fer unes fotos al Parlament amb dos suposats periodistes alemanys. En realitat, els dos homes van resultar ser neonazis coneguts que havien vingut a Grècia com a caps d’una delegació d’uns 30 extremistes alemanys de dretes.

Aquests lligams amb Alemanya tenen molt de sentit perquè els ideòlegs de l’Alba Daurada es veuen com els seguidors de referents històrics. En les poques entrevistes que ha concedit, Michaloliakos no ha amagat la veritat sobre el que pensa.

Sobre Adolf Hitler diu: “Un personatge històric que no va ser jutjat objectivament”.

Sobre l’Holocaust: “Ho exageren”.

Sobre Auschwitz i les cambres de gas: “No hi havia cambres de gas; és mentida”.

Tot i això, els investigadors grecs tenen problemes per a trobar proves contra els extremistes. Nikos Ornerakis ha estat investigant l’onada de terror de la dreta des de l’1 de desembre, però és l’únic fiscal que hi treballa i ni se li ha assignat un secretari perquè l’ajudi. Per una altra banda, comissions especials observen els extremistes d’esquerres des de fa anys.

“És un gran problema”, diu Ornerakis. Fins ara, ha investigat al voltant de 30 casos, però cap no procedia de la policia. En comptes d’això, es van “traure tots dels diaris”. El govern grec, finalment, sí que planeja establir 68 comissaries de policia arreu del país per lluitar contra el racisme i els crims d’odi.

“Fins ara”, explica l’investigador, “no hi ha hagut ni un precedent legal per a investigar i perseguir crims racistes”, perquè no són classificats com a delictes en la llei grega. “Això és una cosa que s’ha de canviar”, diu Ornerakis.

Això i moltes coses més en aquest país que afirma haver inventat la democràcia.

Manfred Ertel

© Der Spiegel

Traducció de Laura Carreras Paradell